

eia@samospravydomov.org

Od: eia@samospravydomov.org
Odoslané: streda, 2. júla 2025 21:48
Komu: oszp.BA@minv.sk
Kópia: zds-mailing-list@googlegroups.com; 'Jan Tkac'
Predmet: RE: OU-BA-OSZP3-2025/403434-018 (EIA: JUŽNÉ MESTO - ZÓNA A3+A5
Viacpodlažná bytová výstavba)
Prílohy: zavazne-stanovisko-zo-zistovacieho-konania_juzne-mesto-zona-a3_a5-
viacpodlazna-bytova-vystavba-pdf.pdf; 285-25-Kr-AUSTRIA BETON WERK, s.r.o..pdf

Odvolaie voči rozhodnutiu zo zisťovacieho konania č. OU-BA-OSZP3-2025/403434-018**Príkaz advokátovi JUDr. Jánovi Tkáčovi spísať a podať správnu žalobu na ochranu zákonnosti v oblasti životného prostredia****Procesné dôvody uplatnenia právneho prostriedku účinnej nápravy:**

- 1) Boli porušené viaceré základné zásady procesných postupov v osobitnom administratívnom konaní v miere spôsobujúcej procesnú nezákonnosť zisťovacieho konania s následkom denegatio iustitiae v oblasti životného prostredia podľa zákona o EIA, Aarhuského dohovoru a Smernice o EIA.

Podľa § 64 zákona EIA sa na zisťovacie konania podľa § 29 nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní. Zákon EIA osobitne neupravuje procesné normy ohľadne procesného postavenia jednotlivých osobitných procesných strán. Avšak vychádzajúc z judikátu Najvyššieho súdu SR č. 1Sžr/68/2011 zásady správneho konania sa musia vzťahovať aj na osobitné správne konania, ktoré subsidiárne pôsobenie zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) výslovne vylúčili.

Jednou zo základných zásad administratívnych konaní je ochrana práv a povinností procesných strán ustanovená v §3 ods.1 správneho poriadku a zásada procesnej rovnosti procesných strán podľa §4 ods.2 správneho poriadku.

Tieto zásadu vo vzťahu k ZDS a zainteresovanej verejnosti neboli dostatočne uplatňované ani podľa vnútroštátneho práva procesného: identifikácia procesných strán ako analógia identifikácie účastníkov konania za účelom naplnenia zásady súčinnosti úradu s procesnými stranami, aby pre procesné nedostatky na strane úradu neutrpeli ujmu na právach podľa §3 ods.2 správneho poriadku. Hoci v zisťovacom konaní nie sú procesné strany podľa správneho poriadku (účastníci), procesnými stranami sú osobitné subjekty podľa §2 zákona o EIA, ktorým z právnych predpisov vyplývajú procesné aj materiálne práva a povinnosti. Úrad sa identifikáciou týchto osobitných procesných strán nezaoberal a preto nemohol ani byť dostatočne súčinný.

Porušená bola aj zásada správneho vybavenia veci a hospodárnosti konania podľa §3 ods.4 správneho poriadku tým, že úrad nevychádzal z eurokonformného výkladu zákona o EIA ani len podľa Dôvodovej správy k zákonu č.350/2024 Z.z. podľa ktorej sa jednotlivým ustanoveniami §29 ako aj tomuto paragrafu ako celku pripisuje účel „screeningu“ podľa Smernice o EIA. V dôsledku toho správny úrad nekonal podľa účelu a cieľa zákona vecne správne a v konečnom dôsledku tak fakticky konal podľa správneho poriadku práve preto, že nepostupoval podľa eurokonformného výkladu. Za následok to má nielen vecnú nesprávnosť ale aj nevhodnosť konania a procesný postup, ktorý sa voči zainteresovanej verejnosti javí ako šikanózný (upierajúci jej procesné a vecné práva).

Absentuje uvedenie procesných strán, ktoré sa zisťovacieho konania zúčastnili; nikde nie je uvedené napr. že sa zisťovacieho konania zúčastnila zainteresovaná verejnosť, či tým prejavila záujem na realizácii navrhovanej činnosti a či jej tým vznikol hmotno-právny základ pre účasť na nasledujúcom povoľovacom konaní. Združeniu domových samospráv ani nebolo doručované rozhodnutie zo zisťovacieho konania tak ako ostatným subjektom zúčastnených na zisťovacom konaní, čím bola porušená zásada procesnej rovnosti procesných strán v administratívnom konaní. Úrad posudzovania vplyvov na životné prostredie nekonal zo zainteresovanou

verejnou zastúpenou ZDS ako s procesnou stranou zisťovacieho konania, čím boli porušené procesné práva zainteresovanej verejnosti.

Ako následok bola porušená základná zásada ochrany životného prostredia podľa §15 zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí zakladajúca nárok, na primeranú procesnú a vecnú zúčastnenosť na predmetnom zisťovacom konaní, pričom rozsah procesných a vecných práv je daný nielen zákonom o EIA ale aj Smernicou o EIA a Aarhuským dohovorom ako právnymi predpismi vyššej právnej sily. V zmysle recepčného ustanovenia §66 zákona o EIA je Smernica o EIA súčasťou vnútroštátneho právneho poriadku a uplatňuje sa priamo ako všeobecný právny predpis vyššej právnej sily, čo v danom prípade nebolo dodržané, čo spôsobilo v konečnom dôsledku porušenie viacerých ustanovení Smernice o EIA. Rovnako neboli uplatňované ani normy Aarhuského dohovoru ako právneho predpisu vyššej právnej sily, čo spôsobilo porušenie viacerých ustanovení čl.6 Aarhuského dohovoru. V konečnom dôsledku sa s procesnou stranou zainteresovanej verejnosti konalo s nedostatočnou súčinnosťou a na jej práva a záujmy sa prihliadalo nedostatočne.

- 2) **Vylúčenie správneho poriadku zo zisťovacích k Podľa § 64 zákona EIA sa na zisťovacie konania podľa § 29 nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní. Zákon EIA osobitne neupravuje vo svojich právnych ustanoveniach, čo má byť predmetom preskúmania v odvolacom konaní. Avšak vychádzajúc z judikátu Najvyššieho súdu SR č. 1Sžr/68/2011 zásady správneho konania sa musia vzťahovať aj na osobitné správne konania, ktoré subsidiárne pôsobenie zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) výslovne vylúčili. Konaní malo zabezpečiť zameranie na osobitné procesné inštitúty §29 zákona o EIA a ich plné využitie za účelom naplnenia účelu zákona a Smernice o EIA – teda aby prebehol ako tzv. screening odbornou diskusiou medzi príslušným úradom posudzovania EIA, dotknutou obcou a navrhovateľom podľa §29 ods.6 a aby si zabezpečil doplňujúce informácie k zámeru dopytom od relevantných organizácií podľa §29 ods.8 zákona o EIA. Procesná nezákonnosť spočíva v nedôslednej aplikácii derogačného ustanovenia §64 písm.f zákona o EIA o neuplatňovaní správneho poriadku v zisťovacom konaní a to tým, že ho fakticky skryto uplatňoval analogicky.**

V prvom rade si treba uvedomiť, že úrad posudzovania NIE JE správnym orgánom; napriek tomu sa úrad nedokázal oslobodiť od vplyvu správneho poriadku a je zjavné, že zisťovacie konanie viedol ako kvázi správne konanie. Ide o prvé principiálne zlyhanie. Chápanie vlastného seba ako predovšetkým správneho orgánu podľa správneho poriadku a nie ako odborného orgánu starostlivosti o životné prostredie podľa §12 zákona č.525/2001 Z.z. o starostlivosti o životné prostredie. Iným slovom – problémom úradníka je, že sám seba vníma predovšetkým ako byrokrata a nie odborníka zabezpečujúceho konkrétnu odbornú agendu starostlivosti o životné prostredie.

Vplyv správneho poriadku spôsobuje, že rozhodnutie je vo finále fakticky arbitrárne, svojvoľné a v rozpore so zákonom o EIA; nesprávny procesný postup spočíva v nedostatočnom uplatnení derogačného ustanovenia §64 písm.f zákona o EIA podľa ktorého sa správy poriadok neuplatňuje.

Príslušný úrad sám seba vníma stále ako vnútroštátny správny orgán realizujúci štátnu správu podľa slovenského práva; príslušný úrad však sám seba dostatočne nevníma ako osobitný orgán starostlivosti o životné prostredie realizujúci európsku agendu podľa Smernice o EIA. Uplatňuje teda aspoň analogicky všeobecný procesný predpis správneho poriadku pričom vôbec neuplatňuje osobitný zákon č.525/2001 Z.z. o štátnej starostlivosti o životné prostredie a neuplatňuje legislatívny výklad ustanovení zákona o EIA podľa Dôvodovej správy k zákonu č.350/2024 Z.z.

Výsledkom je taký výklad ustanovení zákona o EIA, ktorý je úradmi interpretovaný skrytým analogickým uplatňovaním správneho poriadku bez toho, aby sa uplatňoval tzv. eurokonformný výklad práva.

Legislatívec však poskytol obsiahly výklad ustanovení nového zákona o EIA a to v Dôvodovej správe k zákonu č.350/2024. Z.z., ktorým sa rekodifikoval zákon o EIA a to najmä proces zisťovacieho konania. Z dôvodovej správy vyberáme:

A. Všeobecná časť

Základným cieľom posudzovania vplyvov na životné prostredie je uplatňovanie zásad ochrany životného prostredia už v štádiu prípravy strategických dokumentov a projektov prostredníctvom komplexného posúdenia ich vplyvov na životné prostredie, ktoré umožní zapojenie širokého okruhu subjektov vrátane

verejnosti počas celého procesu posudzovania vplyvov, až do schválenia strategického dokumentu alebo vydania konečného rozhodnutia o povolení navrhovanej činnosti.

Posudzovanie vplyvov na životné prostredie verejných a súkromných projektov zaviedol zákonodarca do slovenskej legislatívy v roku 1994 zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 127/1994 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Po vstupe Slovenskej republiky do Európskej únie s cieľom plne harmonizovať proces posudzovania vplyvov na životné prostredie s požiadavkami smernice 2001/42/ES Európskeho parlamentu a Rady z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie (smernica SEA) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 85/337/EEC o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (smernica EIA) bol v roku 2006 prijatý v súčasnosti platný zákon č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. V roku 2011 Európska únia prijala úplne novú smernicu, smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (kodifikované znenie) v platnom znení (ďalej len „smernica EIA v platnom znení“). Zmeny ňou vyvolané boli transponované do platného zákona novelou č. 142/2017 Z. z. s účinnosťou od 15. júna 2017.

Účelom návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „návrh zákona“) je priblížením hlavnému účelu smernice zefektívniť procesy súvisiace s hodnotením vplyvov - zisťovacie konanie, určenie rozsahu hodnotenia i samotné posudzovanie vplyvov na životné prostredie – pri súčasnom posilnení odbornej stránky posudzovania a zabezpečenia úplnej účasti verejnosti v rozsahu definovanom v európskej legislatíve a Aarhuskom dohovore.

Súčasný zákon o posudzovaní vplyvov bol prijatý pred takmer 20 rokmi a odvtedy bol novelizovaný viac ako 20 krát. Hlavné zmeny boli do zákona prijaté po schválení novej Smernice o posudzovaní určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie č. 2011/92/EÚ jej významnej revíziu z roku 2014. Hoci mnohé tézy a ustanovenia z novej smernice a jej revízie boli do zákona implementované, v štrukturálnej a procesnej oblasti novela zákona nereagovala na jasné rozdelenie procesov súvisiacich s posudzovaním vplyvov na životné prostredie definované v Smernici EIA (osobitne rozdelenie zisťovacieho konania – screeningu, určenia rozsahu hodnotenia a samotného procesu posudzovania vplyvov). Práve zastaraný model uplatňovania týchto procesov často v praxi viedol k neodôvodneným prieťahom a stagnácii EIA procesov v Slovenskej republike.

Návrh zákona preto, po vzore smernice EIA v platnom znení, prináša jednoznačné oddelenie procesu zisťovacieho konania a určenia rozsahu hodnotenia od samotného procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie, zjednodušenie a zníženie počtu súvisiacich procesných úkonov a zároveň presnejšie upravuje požiadavky na odbornosť osôb vykonávajúcich hodnotenie vplyvov, s cieľom maximálne sa vo všetkých oblastiach priblížiť Smernici EIA. V rovnakom duchu novela mení a dopĺňa niektoré prílohy.

Návrh zákona vychádza z Programového vyhlásenia vlády z roku 2023, ktoré si dalo za cieľ zjednodušenie procesov EIA na národnej úrovni pri zachovaní súladu s európskou legislatívou. Následne bola odložená účinnosť reformy stavebnej legislatívy a tým aj novely č. 272/2023 Z.z. Predmetný odklad a predpoklad zmien v schválenej podobe reformy stavebnej legislatívy vyvolali, do času ich prijatia, potrebu novely zákona o posudzovaní vplyvov s cieľom zefektívniť procesy a dôsledným uplatnením zásad Smernice EIA v platnom znení priblížiť kvalitu a celkovú dĺžku procesov EIA európskemu štandardu.

Návrh zákona nemá vplyv na informatizáciu spoločnosti, sociálny vplyv ani vplyv na služby verejnej správy pre občana. Predkladaný návrh zákona má pozitívny vplyv na životné prostredie. Predkladaný návrh zákona má pozitívny ale aj negatívny vplyv na rozpočet verejnej správy a tiež na podnikateľské prostredie.

Návrh zákona je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, so zákonmi a ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi platnými v Slovenskej republike, s medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná, ako aj s právom Európskej únie.

B. Osobitná časť

K Čl. I

K bodom 1 až 4 [§ 3]

Zmena definície posudzovania vplyvov a zisťovacieho konania vychádza zo smernice EIA v platnom znení). Celá smernica EIA v platnom znení je orientovaná hlavne na proces posudzovania vplyvov na životné prostredie, teda proces, v rámci ktorého sa „identifikujú, opíšu a posúdia náležitým spôsobom, pri každom prípade jednotlivo, priame a nepriame významné vplyvy navrhovanej činnosti“ (čl. 3 ods. 1 smernice EIA v platnom znení) na jednotlivé faktory životného prostredia pri zabezpečení otvorenej a aktívnej účasti verejnosti s možnosťou opravných prostriedkov proti rozhodnutiam (decision) vydaným v rámci tohto

procesu. Naproti tomu zisťovacie konanie (screening) je proces, ktorého účelom je určenie (determination), či projekty v Prílohe II smernice EIA v platnom znení podliehajú posudzovaniu vplyvov na životné prostredie, teda či ich realizáciou hrozí významný nepriaznivý vplyv na životné prostredie. V zmysle čl. 4 smernice EIA v platnom znení sa takýto screening realizuje výlučne v komunikácii medzi navrhovateľom a príslušným orgánom a prípadne s osobitnými orgánmi podľa čl. 6 ods. 1 smernice EIA v platnom znení („...orgány, ktorých sa projekt bude pravdepodobne týkať z dôvodu ich osobitných právomocí v oblasti životného prostredia, alebo na základe miestnej alebo regionálnej príslušnosti...“). Novela preto zavádza novú definíciu posudzovania vplyvov na životné prostredie vychádzajúcu presne zo znenia čl. 3 ods. 1 smernice EIA v platnom znení. Táto definícia bola do smernice zavedená v revízii z roku 2014 a v tejto podobe doteraz nebola transponovaná do nášho zákona. Požiadavky definované v čl. 8 smernice EIA v platnom znení sú realizované prostredníctvom povinnosti integrovať odôvodnené závery vyplývajúce z posudzovania vplyvov na životné prostredie do akéhokoľvek povolenia na realizáciu navrhovanej činnosti alebo jej zmeny. Podľa čl. 1 bod 2 písm. c) smernice EIA v platnom znení „povolenie“ znamená rozhodnutie príslušného orgánu alebo orgánov, ktoré oprávňuje navrhovateľa realizovať navrhovanú činnosť alebo jej zmenu; teda ide o integráciu záverov do rozhodnutí o povolení navrhovanej činnosti alebo jej zmeny napríklad podľa zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, zákona Slovenskej národnej rady č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušninách a o štátnej banskej správe v znení neskorších predpisov, zákona č. 513/2009 Z. z. o dráhach a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zákona č. 569/2007 Z. z. o geologických prácach (geologický zákon), zákona č. 39/2013 Z. z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a podobne. Zároveň sa samostatne definuje proces zisťovacieho konania ako postup, ktorého výsledkom má byť odborné určenie (determination), či navrhovaná činnosť alebo jej zmena definovaná v Prílohe č. 8, časti B má potenciál spôsobiť významný nepriaznivý vplyv na životné prostredie a teda či má byť predmetom procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie. Primerane sa dokumentácia s doterajšími názvami Zámer a Oznámenie o zmene navrhovanej činnosti zachováva iba pre procesy zisťovacieho konania.

Podstata screeningu spočíva v tom, že úrad má identifikovať vplyvy na životné, prostredie na základe informácií zo zámeru a určiť, či je takáto informácia dostatočná na zabezpečenie environmentálnej kvality zámeru navrhovanej činnosti či jej zmeny alebo sa vyžaduje ďalšie posudzovanie vplyvov na životné prostredie.

Konkrétne procesné zlyhanie úradu spočíva v tom, že v dôsledku vnímania samého seba ako správneho orgánu, ktorý má rozhodnúť vo veci konal výlučne analogicky uplatňovaním správneho poriadku, teda zozbieral vyjadrenia dotknutých orgánov, formálne ich ústne prejednal a následne ipso facto sám na podklade týchto vyjadrení rozhodol. Ide o procesne nesprávny postup.

Podstatou screeningu je, že orgán posudzovania EIA už nerozhoduje o veci sám, ale rozhoduje v spolupráci s dotknutou obcou (ktorá ako združenie obyvateľov žijúcich na ich území háji nielen územný plán podľa § 4 ods. 3 písm. d) zákona o obecnom zriadení ale aj zdravé životné prostredie podľa § 4 ods. 3 písm. h) zákona o obecnom zriadení) a navrhovateľom (resp. jeho právnym zástupcom; spravidla spracovateľom zámeru). Orgán posudzovania tak už nie je ani tak mocenským orgánom ako skôr mediátorom odbornej diskusie medzi dotknutou obcou ako reprezentantom zainteresovanej verejnosti a budúceho povoľovacieho orgánu a navrhovateľom. Dotknuté orgány a verejnosť svojimi stanoviskami majú túto odbornú diskusiu usmerňovať či rozvíjať nastoľovaním odborných tém, ktoré je potrebné v rámci tzv. screeningu (ktorý je podstatou zisťovacieho konania).

Na ústnom prerokovaní zámeru sa nezúčastnili ani dotknuté orgány ani dotknutá obec, čo spôsobuje, že ústne prerokovanie bolo bezúčelným úkonom, ktorý nesplnil svoj účel a tento nebol nahradený ani postupom doplňujúceho písomného zisťovania.

Bolo úlohou príslušného úradu, aby zabezpečil prezenčnú alebo aspoň písomnú účasť dotknutej obce a dotknutých orgánov, aby si uplatnili stanovisko k zámeru a to ich pozvaním na ústne prerokovanie alebo výzvou na písomné vyjadrenie podľa § 29 ods. 6 resp. ods. 8 zákona č. 24/2006 Z. z. o EIA; príslušný orgán si túto procesnú povinnosť nesplnil.

Na ústnom prerokovaní neboli prejednané ani pripomienky ZDS.

Ide o podstatnú procesnú vadu konania spôsobujúca vecnú nesprávnosť a nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

3) Namietame nezákonnosť a nesprávnosť ústneho prerokovania podľa §29 ods.6 zákona o EIA a zmarenie účelu zisťovacieho konania.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia „Dňa 28.04.2025 sa na Okresnom úrade Bratislava v súlade s § 29 ods. 6 zákona o posudzovaní uskutočnilo ústne pojednávanie s navrhovateľom a povoľujúcim orgánom MČ Bratislava - Petržalka. Rezortný orgán, dotknutý orgán ani dotknutá obec sa ústneho pojednávania nezúčastnili.“

Neúčastou rezortného úradu, dotknutých úradov a najmä dotknutej obce sa zmaril účel a cieľ zisťovacieho konania, ktorým je podľa dôvodovej správy k zákonu č.350/2024 Z.z. vykonať tzv. „screening“ podľa Smernice o EIA. Ide o nesprávny procesný postup úradu, ktorý nezabezpečil účasť všetkých potrebných reprezentatívnych organizácií na ústnom pojednaní.

Samotnou podstatou zisťovacieho konania a jeho jadrom je práve ústne prejednanie za účasti všetkých reprezentatívnych organizácií, ktorými je aj dotknutá obec, rezortný orgán ale aj dotknuté orgány. Podstata screeningu je obmedzená účasť verejnosti, ktorú nahrádzajú reprezentatívne organizácie.

Ak však nebolo možné zabezpečiť účasť reprezentatívnych organizácií v zisťovacom konaní, potom je povinnosťou úradu rozhodnúť o ďalšom posudzovaní (keďže úrad bol viazaný aj konečnou lehotou na rozhodnutie).

Avšak neprítomnosť reprezentatívnych organizácií v žiadnom prípade nemožno chápať ako kvázi-oprávnenie úradu rozhodnúť aj za takéhoto stavu; v dôsledku vylúčenia správneho poriadku je vylúčené aj ustanovenie §32 a §34 správneho poriadku, podľa ktorého si úrad určuje rozsah dokazovania. Keďže tieto ustanovenia správneho poriadku sú vylúčené, rozsah dokazovania sa určuje podľa právnych predpisov vyššej právnej sily:

- Aarhuský dohovor v čl.6 ods.7 ustanovuje právo na kvalifikované vyjadrenie k veci; teda vyjadrenie po tom, čo sa uskutoční ústne pojednávanie a sú známe jeho výsledky
- Smernica o EIA ustanovuje okruh reprezentatívnych orgánov, ktorých úlohou je chrániť životné prostredie, ktorými sú dotknuté orgány a dotknutá obec. Rezortný a povoľujúci orgán sú disponibilnými reprezentatívnymi orgánmi, ktorým toto postavenie priznal vnútroštátny právny predpis.

Neznalosť primárneho a sekundárneho práva EÚ, hoci ide o oblasť preneseného výkonu európskych kompetencií na úseku životného prostredia spôsobuje svojvoľnosť a nezákonnosť ústneho prerokovania zámeru.

Viaceré dotknuté orgány si uplatnili kvalifikované stanoviská v rámci svojej kompetencie, pričom ich vyjadrenia je možné chápať ako podmiennečne súhlasné – teda nepožadujú ďalšie posudzovanie, ak nimi sledované záujmy sú naplnené.

Skontrolovať plnenie nimi uplatnených pripomienok je tiež predmetom ústneho prerokovania podľa §29 ods.6 zákona o EIA. Ich všeobecné vyjadrenia je potrebné konfrontovať s ostatnými dotknutými stanoviskami, zabezpečiť ich vzájomný súlad a navyše aj súlad so stanoviskom obce. Presne to je predmetom screeningu a teda ústneho prerokovania zámeru tak, aby sa naplnil verejný záujem spojený so zisťovacím konaním podľa §2 písm.c a písm.e zákona o EIA.

4) Nie je zrejmé, prečo a na základe akého ustanovenia zákona o EIA sa napadnuté rozhodnutie doručuje navrhovateľovi a dotknutým orgánom a prečo sa nedoručuje zainteresovanej verejnosti. Ide o porušenie procesnej zásady rovnosti procesných strán a súčasne ide o svojvoľný procesný postup úradu.

Úrad použil úvahu „Dňa 28.04.2025 sa na Okresnom úrade Bratislava v súlade s § 29 ods. 6 zákona o posudzovaní uskutočnilo ústne pojednávanie s navrhovateľom a povoľujúcim orgánom MČ Bratislava - Petržalka. Rezortný orgán, dotknutý orgán ani dotknutá obec sa ústneho pojednávania nezúčastnili. V rámci ústneho pojednávania boli prerokované všetky doručené stanoviská v zisťovacom konaní s dôrazom na stanovisko MČ Bratislava – Petržalka. Vysvetlené bolo aj účastníctvo v predmetnom konaní týkajúce sa dotknutej verejnosti,

konkrétne Združenia domových samospráv, ktoré síce doručilo na príslušný orgán nevyžiadané stanovisko, napriek tomu im nevzniká podľa zákona o posudzovaní, novely platnej od 1.1.2025, nárok na účastníctvo v zisťovacom konaní (administratívny odborný proces). Príslušný orgán odpovedal navrhovateľovi na jeho otázku, že Združeniu domových samospráv sa teda priamo nebudú posilať žiadne listy týkajúce sa konania.“

Táto úvaha je nezrozumiteľná, nelogická a v rozpore so zákonom o EIA. Zákon o EIA nepozná pojem „účastník zisťovacieho konania“, takáto procesná strana nie je pre zisťovacie konanie definovaná. Účastníkom nie je ani navrhovateľ ale ani dotknuté orgány, ktorým úrad napadnuté rozhodnutie doručoval. Je to nelogické, nezákonné a nesprávne procesné posúdenie a postup úradu.

Definované sú ale osobitné procesné strany ako navrhovateľ, dotknutá obec, dotknutý orgán či zainteresovaná verejnosť podľa §2 zákona o EIA. Nie je zrejmé, prečo úrad uvažoval o procesných právach procesných strán podľa pravidiel pre účastníctvo v konaní – teda podľa §14 a §15 správneho poriadku, keď jeho použitie je §64 zákona o EIA priamo vylúčené.

Vylúčené sú aj ustanovenia o doručovaní písomností podľa §24 až §26 správneho poriadku. Zisťovacie konanie nepozná inštitút doručovania písomností.

Procesnú aktivitu tak mal správny úrad zvoliť primerane účelu zisťovacieho konania tak, aby podstata procesných strán v ich procesnom postavení a v procesnom postupe úradu bola zachovaná. To však úrad nezabezpečil nakoľko so ZDS nekonal ako s procesnou stranou konania, hoci ňou preukázateľne je. Na ospravedlnenie použil vylúčené všeobecné procesné normy správneho poriadku.

V konečnom dôsledku tak boli upreté procesné práva ZDS podľa eurokonformného výkladu zákona o EIA s prihliadnutím na Aarhuský dohovor a Smernicu o EIA ako všeobecné právne predpisy s vyššou právnou silou.

- 5) Bol porušený verejný záujem ochrany drevín vyplývajúci zo skutkového zistenia „V mieste realizácie navrhovanej činnosti sa nachádzajú dreviny, ktoré boli predmetom dendrologického prieskumu (Krempaský P.) a bol tiež vydaný súhlas na výrub 97 stromov a 310 m² krov.“ Vydaním výrubového povolenia bolo porušené ustanovenie §38 ods.3 zákona o EIA a úrad mal dať podnet pre mimoriadny opravný prostriedok (porovnaj konanie sp.zn. OU-TN-OSZP3-2025/006832-027). Urobiť tak mal aj preto, že vo výroku rozhodnutia uviedol viacero podmienok k výrubu a mal teda procesne zabezpečiť ich vykonateľnosť tým, že iniciuje zrušenie predčasne vydaného výrubového povolenia a procesne tak zabezpečí vykonateľnosť jeho vlastného rozhodnutia zo zisťovacieho konania.
- 6) Vyhodnotenie podmienok ZDS zo strany okresného úradu sú citácie z doplňujúcej informácie; nebola teda splnená norma, že úrad vyjadrenia ZDS zohľadní a vysporiada sa s nimi ale ipso facto umožnil inému subjektu aby sa s nimi vysporiadal sám hoci tento subjekt a jeho záujmy sú v priamej kolízii so záujmami zainteresovanej verejnosti. Úrad tak porušil základnú zásadu administratívneho konania ako podsystému verejného práva, kedy úrad je spravujúcim subjektom a navrhovateľ je spravovaným subjektom.

Zainteresovaná verejnosť je osobitným subjektom, ktorá na jednej strane iniciuje odbornú diskusiu (§29 ods.6 zákona o EIA) ale súčasne kontroluje správnosť a zákonnosť (§29 ods.16 a ods.20 zákona o EIA).

Miesto toho, aby úrad spravoval zámer navrhovateľa svojim faktickým postupom umožnil spravovanému subjektu ovládať administratívny postup, čím zmaril samotnú podstatu akéhokoľvek administratívneho postupu orgánu verejnej moci.

Vo výsledku tak nebol dodržaný obsah normy §29 ods.5 zákona o EIA zohľadňujúci úlohu spravujúceho subjektu (okresný úrad), a spravovaného subjektu (navrhovateľ) tým, že nerešpektoval osobitné postavenie ZDS ako subjektu zainteresovanej verejnosti.

Vecné a skutkové dôvody uplatnenia právneho prostriedku účinnej nápravy:

- 7) Napadnuté rozhodnutie neuvádza hlavné dôvody na základe ktorého sa rozhodlo o ďalšom neposudzovaní a neobsahuje ani odkaz na príslušné kritériá zisťovacieho konania, ktorých predmetom sú tieto hlavné

dôvody. Napadnuté rozhodnutie je tak nezrozumiteľné pre nedostatok právneho vyhodnotenia skutkových zistení.

Podľa §29 ods.15 zákona č.24/2006 Z.z. o EIA „Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania obsahuje hlavné dôvody, pre ktorý príslušný orgán určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nemá posudzovať podľa tohto zákona s odkazom na príslušné kritériá uvedené v prílohe č. 10 tohto zákona, ako aj vlastnosti projektu alebo plánovaného opatrenia, ktorými sa má zabrániť alebo predísť tomu, čo by inak mohli byť významné nepriaznivé vplyvy na životné prostredie, ak ich navrhovateľ navrhol.“

Podľa rozsudku NS SR č. 6Sžf/1/2009 „Za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť možno podľa názoru Najvyššieho súdu SR považovať také rozhodnutie správneho orgánu, z ktorého výroku nemožno zistiť, ako vlastne správny orgán vo veci rozhodol, prípadne výrok, ktorý je vnútorne rozporný. Pod tento pojem spadajú prípady, keď sa nedá rozoznať, čo je výrok, čo odôvodnenie, kto je účastníkom konania a kto bol rozhodnutím zviazaný. Medzi ďalšie dôvody nezrozumiteľnosti rozhodnutia správneho orgánu patrí rozpornosť výroku s odôvodnením, absencia právnych záverov vyplývajúcich z rozhodujúcich skutkových okolností, ako aj ich nejednoznačnosť. ... Nedostatok dôvodov znamená jednak absolútny nedostatok odôvodnenia, ale i to, že v rozhodnutí absentujú skutočnosti, ktoré viedli správny orgán k rozhodnutiu. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov je založená na nedostatku dôvodov skutkových zistení, o ktoré sa opierajú rozhodovacie dôvody. Za takéto vady možno považovať prípady, keď rozhodnutie je založené na skutočnostiach v konaní nezisťovaných, prípadne na dôkazoch získaných v rozpore so zákonom alebo prípady, keď nie je zrejmé, či nejaké dôkazy boli v konaní vykonané.“

Nezrozumiteľnosť napadnutého rozhodnutia spočíva v tom, že rozhodnutie odôvodňuje v podstate podľa §47 správneho poriadku (fakticky na základe všeobecnej voľnej úvahy po vyhodnotení pripomienok procesných strán – str.42 až str.44 rozhodnutia); správny poriadok sa však v zisťovacom konaní neuplatňuje a to ani analogicky. Podstata rozhodnutia mala pri tom spočívať v uvedení konkrétnych kritérií zisťovacieho konania prílohy č.10 k zákonu o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a právne vyhodnotenie skutkového stavu v kontexte toho-ktorého konkrétneho kritéria tak, aby bol zrejmý kauzálny nexus – teda prečo právne vyhodnotenie skutkového stavu prostredníctvom kritérií zisťovacieho konania nespôsobuje potrebu ďalšieho posudzovania. V tejto časti je však rozhodnutie všeobecné, nekonkrétne a úplne nevyhovujúce – a teda nezrozumiteľné.

Hlavné dôvody a odkaz na relevantné kritériá zisťovacieho konania je pri tom jadrom a podstatou celého rozhodnutia zo zisťovacieho konania, ktoré sa nedá odstrániť ani zakamuflovať extenzívnym doslovným preberaním skutkových zistení uvedených navrhovateľom v zámere, ktoré v tomto kontexte je nutné vnímať ako plagiátorstvo (nelegitímne použitie práce druhého a vydávanie ich za svoje vlastné). Nedá sa ospravedlniť ani extenzívnou všeobecnou voľnou úvahou reflektujúcou zabezpečené podklady rozhodnutia a stanoviská.

- 8) Napadnuté rozhodnutie neuvádza hlavné dôvody na základe ktorého sa rozhodlo o ďalšom neposudzovaní a neobsahuje ani odkaz na príslušné kritériá zisťovacieho konania, ktorých predmetom sú tieto hlavné dôvody. Napadnuté rozhodnutie je tak nezrozumiteľné pre nedostatok právneho vyhodnotenia skutkových zistení. Ani zámer ale ani rozhodnutie neobsahuje vyhodnotenie zámeru podľa kritéria zisťovacieho konania č. I.1 „Rozsah navrhovanej činnosti (vyjadrený v technických jednotkách).“**

Rozsah navrhovanej činnosti nebol vyjadrený v technických jednotkách ani vo vzťahu k vplyvom na ovzdušie podľa zákona o ochrane ovzdušia, ani podľa zákona o vodách, ani podľa zákona o pozemných komunikáciách ale ani podľa zákona o verejnom zdraví či zákona o ochrane prírody a krajiny.

Rozsah navrhovanej činnosti nebol vyhodnotený jednotlivo na tieto základné zložky životného prostredia ani len jednotlivo.

Súčasne však neboli uplatnené ani kritériá zisťovacieho konania podľa III. podskupiny kritérií zo zisťovacieho konania „Význam a vlastnosti očakávaných vplyvov“ ktoré sa posudzujú vo vzťahu ku kritériám uvedeným v bodoch I. a II. s prihliadnutím najmä na „1. pravdepodobnosť vplyvu, 2. rozsah vplyvu (napr. veľkosť dotknutej geografickej oblasti a veľkosť dotknutej populácie), 3. pravdepodobnosť vplyvu presahujúceho štátne hranice, 4. veľkosť a komplexnosť vplyvu, 5. predpokladaný začiatok, trvanie, frekvenciu a reverzibilitu vplyvu, 6. povahu

vplyvu, 7. kumuláciu vplyvu s vplyvom iných existujúcich alebo schválených činností, 8. možnosť účinného zmiernenia vplyvu.“

Tento nedostatok je síce maskovaný predstieraním (simuláciou) posudzovania ale len v rozsahu voľnej úvahy podľa §47 ods.3 správneho predpisu, čo je v dôsledku §64 zákona o EIA vecne nesprávne vyhodnotenie a teda je v rozpore aj s procesnou zásadou vecnej správnosti a hospodárnosti administratívneho konania.

V konečnom dôsledku tak bola porušená zásada ochrany životného prostredia podľa §11 a §12 zákona č.17/1992 Z.z. o životnom prostredí. Neboli vyhodnotené ani len základné vplyvy na životné prostredie podľa regulácie osobitných právnych predpisov ani jednotlivito ale ani kumulatívne a synergicky ako predpokladajú §11 a §12 zákona o životnom prostredí, čo je materiálno-vecný nedostatok napadnutého rozhodnutia – jedná sa o nepreskúmateľnosť pre nedostatok skutkových zistení ako v samotnom zámere, tak aj v rozhodnutí. V konečnom dôsledku je tak nepreskúmateľné prečo sa zámer nemá ďalej posudzovať.

- 9) V konaní bola porušená zásada ochrany životného prostredia spočívajúca v zásade odbornosti podľa §16 zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí v dôsledku čoho sa nerozhodlo podľa §29 ods.7 a ods.15 zákona o EIA.**

Spracovateľ zámeru síce nemal povinnosť disponovať formálnou odbornou spôsobilosťou podľa §61 a §62 zákona o EIA, to však neznamená, že je prípustné neodborné spracovanie zámeru. Navrhovateľ zámeru mal stále povinnosť podľa §16 zákona o životnom prostredí a to aplikovať odbornú vzdelanosť tak, aby jeho zámer bol v zisťovacom konaní preukázateľne spĺňajúci charakter ekologickej stability. V dôsledku neodborného spracovania zámeru však neboli vyhodnotené kritériá zisťovacieho konania spôsobom predpokladaným zákonom, čo sa odrazilo na výsledku konania.

Úradník príslušného úradu disponuje osobitnou odbornou spôsobilosťou podľa §12 zákona č.525/2003 Z.z. o štátnej starostlivosti o životné prostredie; úradník vedúci zisťovacie konanie nekonal v súlade s touto odbornou spôsobilosťou lebo porušil viaceré podstatné procesné ale aj vecné princípy screeningu podľa Smernice o EIA a dopustil sa viacerých závažných procesných pochybení, čo sa nedá charakterizovať inak ako právne diletantstvo a teda neznalosť právnych predpisov, ktoré mal pri rozhodovaní použiť.

Tieto odborné nedostatky bola snaha zakryť predstieraním postupov pre zisťovacie konanie; neznalosť práva zo strany úradníka sa prejavila procesne ako analogický postup podľa správneho poriadku a hlavne založenie rozhodnutia na voľnej úvahe podľa §47 ods.3 správneho poriadku (aspoň analogicky) a teda na v dôsledku §64 zákona o EIA vylúčenom spôsobe zvažovania a odôvodnenia rozhodnutia.

Rozhodnutie malo byť v dôsledku §29 ods.7 zákona o EIA v časti výroku o ďalšom (ne)posudzovaní na právnom vyhodnotení kritérií zo zisťovacieho konania; t.j. uvedení ktoré kritériá boli použité, ako boli použité a prečo boli použité práve tieto.

Aj §29 ods.15 zdôrazňuje sústredenie hlavných dôvodov rozhodnutia na vecné a právne vyhodnotenie kritérií zo zisťovacieho konania, ktoré v rozhodnutí absentujú – ide o nezrozumiteľnosť rozhodnutia pre absenciu právneho vyhodnotenia ktoré kritériá boli pri rozhodovaní použité a ako.

- 10) Je nezrozumiteľné, prečo skutočnosť, že navrhovateľ zjavne salámovou metódou komplexne prehodnocuje pôvodne posúdený celý projekt Južného mesta, a napriek tomu úrad rozhoduje o ďalšom neposudzovaní.**

Salámová metóda bola spoľahlivo skutkovo zistené (informácia o oznámení o 9. zmeny navrhovanej činnosti „JUŽNÉ MESTO – ZÓNA A3+A5 Viacpodlažná bytová výstavba“), pričom v súčasnosti prebieha pripomienkovanie strategického dokumentu „Urbanistickej štúdie zóny Slnečnice, sektory A1, A2“ pričom jeho podkladom sú celkové infraštruktúrne súvislosti (napr. nová celková koncepcia dopravy rozširujúca napojenie na Panónsku cestu v rozpore s Územným plánom). O uskutočnení prerokovania strategického dokumentu predkladáme dôkaz – úradný oznam o jeho konaní. Na enviroportále sú zverejnené ďalšie zmeny pôvodne posúdeného zámeru. Na túto skutočnosť ZDS osobitne upozorňovalo aj vo svojom kvalifikovanom nevyžiadanom stanovisku.

Odchýľka od projektu Južného mesta posúdeného pred 20 rokmi (!) je už taká veľká, že pôvodné posúdenie je už

prakticky nepoužiteľné – bol úplne zmenený územný plán, ktorý prešiel viacerými zmenami. Robia sa čiastkové zmeny v dopravnom napojení Panónskej, ktoré vychádzajú z celkovej zmeny koncepcie dopravy a dopravnej infraštruktúry celej novej štvrte. Napriek tomu navrhovateľ salámuje.

Mesto Bratislava takúto činnosť ticho konvaliduje, lebo Tatiana Kratochvíľová, rádobý starostka Petržalky a viceprimátorka pre dopravu zneužíva svoje postavenie funkcionárky dotknutej obce na korupčné dohody – investor poupravuje dopravnú infraštruktúru podľa želania Kratochvíľovej aby získal kladné stanoviská magistrátu a požehnanie aj primátora Valla, aby si ten na účet investorov vykazoval plnenie svojho volebného programu, ktorý je z veľkej časti založený na architektonických a urbanistických víziách úzkej skupinky ľudí. Slovensko je demokratický a právny štát – skutočnosť, že primátor Vallo získal v slobodných voľbách funkciu primátora a následne vymenoval svoju kamarátku Kratochvíľovú za svoju námestníčku ich ešte neopravňuje presadzovať svoj program a svoje vízie v rozpore so zákonom. Mesto Bratislava má v zmysle §4 ods.3 písm.h „utvárať a chrániť zdravé podmienky a zdravý spôsob života a práce obyvateľov obce, chráni životné prostredie, ako aj utvára podmienky na zabezpečovanie zdravotnej starostlivosti, na vzdelávanie, kultúru, osvetovú činnosť, záujmovú umeleckú činnosť, telesnú kultúru a šport“, čo vo vzťahu k procesu EIA znamená, že nielen ovplyvňuje zisťovacie konanie svojimi stanoviskami ale sa podriaďuje aj jeho zisteniam. Záujmy mesta Bratislava tak realizuje sám navrhovateľ, lebo mesto ho drží „za gule“ kompetenciou podľa §4 ods.3 písm.d zákona o obecnom zriadení, ktorú sp drží ako poistku pre povoľovacie konanie. Iným slovom – mesto Bratislava svojou neúčastou na ústnom prerokovaní necháva na navrhovateľovi aby presadil záujmy mesta, lebo inak mu nevydá kladné stanovisko v povoľovacom konaní. Ide o zneužitie pozície orgánu verejnej moci na manipuláciu s procesom EIA.

Úrad na viacerých miestach hodnotil kumulatívne vplyvy na základe skutkových zistení z obsolentného záverečného stanoviska z roku 2006 aj keď vedel, že je neaktuálne nielen pre značný časový odstup ale aj pre veľké množstvo čiastkových zmien.

- 11) Podmienky uložené rozhodnutím nie sú podmienkami ani podľa gramatického znenia §29 ods.15 zákona o EIA ani podľa ich účelu podľa §2 písm.d zákona o EIA, čím je ohrozený verejný záujem v oblasti životného prostredia.

Uložené podmienky sú len mechanickým preklopením požiadavok niektorých dotknutých orgánov. Takéto mechanické uloženie podmienok sa vymyká ako gramatickému zneniu §29 ods.15 zákona o EIA tak aj ich účelu podľa §2 písm.d zákona o EIA, čím bol porušený verejný záujem účinne chrániť životné prostredie. Ochrana sa len predstiera formalizovaným konaním úradu.

To sa prejavuje aj tým, že podmienka č.4, č.11 a č.20 nie sú vzájomne zosúladené napriek tomu, že zistiť úplné a včasné informácie o výrube je v dôsledku čl.45 Ústavy SR a §82 ods.11 zákona č.543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny úlohou príslušného orgánu posudzovania EIA už v zisťovacom konaní. Potreba výrubu, jeho rozsah ako aj koncepcia náhradnej výsadby majú byť v zisťovacom konaní ustálené tak, aby sa tým zabezpečil účel podľa §2 písm.e zákona o EIA – teda zabezpečiť pre budúci povoľujúci orgán dostatok skutkových zistení vplyvov zámeru na dreviny – najmä preto, že podľa novelizovaného znenia zákona o ochrane prírody a krajiny už nebude vedené samostatné výrubové konanie ale bude vedené len konanie o záväznom stanovisku, čo sa v zmysle zásad správneho práva nechápe ako samostatný administratívny proces ale iba ako podproces stavebného povoľovania.

- 12) Napriek tomu, že dotknutý orgán ochrany ovzdušia identifikoval rizikový faktor na kvalitu ovzdušia (kritérium zisťovacieho konania č.1.4 a č.1.7), tak ho úrad považuje nesprávne za súhlasné pričom takýmto zjavne nie je. Dotknutý orgán ponechal na dotknutom orgáne, aby uvedený rizikový faktor vyhodnotil. To sa však nestalo.

Dotknutý orgán ochrany ovzdušia stanoviskom č. OU-PD-OSZP-2025/015685-002 vyplýva „Okres Prievidza je oblasťou riadenia kvality ovzdušia pre znečisťujúce látky PM₁₀, PM_{2,5} a benzo(a)pyrén (BaP). Limitné hodnoty týchto znečisťujúcich látok sú pravidelne na monitorovacích staniciach, umiestnených v okrese Prievidza, prekračované najmä v zimných mesiacoch – počas vykurovacej sezóny, čo súvisí so spaľovaním tuhých palív a taktiež s dopravou. Okres Prievidza má pre lepšie manažovanie kvality ovzdušia vypracovaný integrovaný program na zlepšenie kvality ovzdušia v okrese Prievidza a Akčný plán pre PM₁₀ a PM_{2,5}. Imisná situácia sa napriek prijatým opatreniam na znižovanie znečisťovania ovzdušia emisiami TZL nelepší a z toho dôvodu nedoporučujeme rekonštruovať jestvujúci zdroj znečisťovania ovzdušia spôsobom, že spaľovanie plynného paliva – zemného plynu naftového bude sčasti nahradené spaľovaním tuhého paliva – drevnými peletami. Umiestnenie

d ďalšieho zdroja znečisťovania ovzdušia na spaľovanie tuhého paliva do takto výrazne znečistenej oblasti môže mať negatívny dopad na zdravotný stav obyvateľstva nielen v kúpeľnom meste Bojnice, keďže znečisťujúce látky sa môžu šíriť vzduchom na veľké vzdialenosti.“

Navrhovateľ k tomu uviedol: „navrhovateľ berie na vedomie pripomienku týkajúcu sa spôsobu vykurovania spaľovaním tuhého paliva (drevené pelety), ktoré má sčasti nahradiť spaľovanie zemného plynu v regióne so zhoršenou kvalitou ovzdušia. Plne si uvedomuje, že okres Prievidza patrí medzi oblasti riadenia kvality ovzdušia pre PM₁₀, PM_{2,5} a benzo(a)pyrén a že limitne hodnoty sú v zimných mesiacoch pravidelne prekračované. Na základe aktuálnej situácie, ako aj vnútornej diskusie s projektantom a vedením nemocnice, upúšťa od spaľovania peliet. Výmena existujúcich plynových kotlov za nové, moderné zariadenia identického alebo optimalizovaného výkonu bude plne postačujúca, najmä po zrealizovaní komplexnej obnovy budov (zateplenie, výmena okien a iné opatrenia), kde sa predpokladá úspora tepla na úrovni 30–60 % podľa typu objektu. Zohľadňuje sa aj možnosť napojenia na centrálnu výrobu tepla (CZT). Navrhovateľ sa zaviazal nepredkladať na realizáciu žiadne riešenie, ktoré by mohlo zhoršiť kvalitu ovzdušia v regióne.“

OU Prievidza v rozhodnutí uvádza, že „OSŽP pripomienky premietol ako opatrenia na zabránenie a zmiernenie znečisťovania životného prostredia“; takémuto vyhodnoteniu však nezodpovedá text podmienky č.5 napadnutého rozhodnutia, ktoré je formulované v rozpore s vyššie uvedenými skutkovými zisteniami a to najmä vyjadrením navrhovateľa.

- 13) Namietame nezákonnosť a teda nepoužiteľnosť záväzného stanoviska Dopravného úradu č. 9796/2023/ROP-002-P/11660, ktoré bolo vydané výslovne pre potreby stavebného konania podľa stavebného zákona a nie pre potreby zisťovacieho konania podľa zákona o EIA. Je potom nezrozumiteľné prečo nezákonný dôkaz a jeho rešpektovanie uložil ako podmienku rozhodnutia o EIA.
- 14) Namietame absenciu podmienky spočívajúcej v realizácii úseku biokoridoru Jarovské rameno – Sad Janka Kráľa – Pečniansky les, ktorý je predpokladaný RÚSESom a na ktorý stanoviskom č. OU-BA-OSZP3-2025/411139-002 upozornila štátna ochrana prírody a krajiny. Tá tiež upozornila na potrebu výrubu a tak nepriamo aj na potrebu ďalšieho skutkového zisťovania v tomto smere keďže konštatovala priamu dotknutosť verejných záujmov ochrany prírody a krajiny podľa zákona č.543/2002 Z.z.

Nezrozumiteľné je aj vysporiadanie sa s týmto stanoviskom – informáciu o potrebe výrubu si interpretoval ako „možný výrub“ a skutkové zisťovanie úplne opomenul, čím porušil §2 písm.e zákona o EIA.

Podmienku vyplývajúcu z §3 zákona o ochrane prírody a krajiny (povinnosť investora realizovať prvky RÚSES) nerešpektoval vôbec, vôbec sa ňou nezaoberal a neuložil v tomto smere žiadnu podmienku.

Tým bol porušený verejný záujem ochrany a tvorby regionálneho biokoridoru podľa §3 zákona o ochrane prírody a krajiny v súvislosti so stanoviskom štátnej ochrany prírody a krajiny.

- 15) Nebola vyhodnotená okolnosť napojenia zámeru na centrálny zdroj tepla a to napriek tomu, že navrhovateľ v doplňujúcej informácii oznámil, že počas zisťovacieho konania požiadal o stanovisko s tým spojené.

Ide o podstatný nedostatok skutkového zisťovania.

- 16) Viaceré vyjadrenia smerovali k nakladaniu s dažďovými vodami: „Pri odvádzaní vôd z povrchového odtoku, pri návrhu a realizácii vsakovacích, retenčno-vsakovacích systémov, vodozádržných opatrení: • žiadame zabezpečiť spracovanie odborného posúdenia dotknutej lokality odborne spôsobilou osobou v zmysle prislúchajúcich všeobecne záväzných právnych predpisov vo vzťahu k navrhovanému odvádzaniu vôd z povrchového odtoku do okolitého terénu / podložia, realizácii navrhovaných vsakovacích, resp. retenčnovsakovacích systémov a ich umiestneniu v dotknutom území (hydrogeologické posúdenie), • systémy a opatrenia žiadame navrhovať a realizovať tak, aby nedošlo k ohrozeniu a znečisteniu životného prostredia, k obmedzeniu užívania alebo poškodeniu okolitých pozemkov, objektov, stavieb a zelene na nich, aby infiltráciou zrážkových vôd nedochádzalo k negatívnemu vplyvu na ne, ani na objekty samotnej navrhovanej činnosti.“

V tomto smere ZDS navrhovalo a požadovalo uloženie viacerých podmienok opatrení vyplývajúcich z Adaptačnej

stratégie SR (dažďové záhrady, vegetačné strechy, vegetačná dlažba parkovísk, tzv.švédsky systém zakladania stromoradií). Úrad sa nimi poriadne nezaoberal, neprerokoval ich na ústnom pojednávaní v dôsledku čoho ich ani neuložil.

ZDS nemá nárok na automatické akceptovanie jeho návrhom ale má nárok na odborné prerokovanie jeho návrhov na ústnom pojednávaní podľa §29 ods.6 zákona o EIA. To však nebolo splnené a tak v konečnom dôsledku bolo ZDS upreté právo podľa čl.6 ods.4 Aarhuského dohovoru ovplyvniť výsledok projektu v čase keď to bolo efektívne a právny poriadok to priamo predpokladal.

Podľa §29 ods.16 písm.b zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „Proti záväznému stanovisku zo zisťovacieho konania, v ktorom príslušný orgán určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nebude posudzovať podľa tohto zákona, môže podať odvolanie ... dotknutá verejnosť podľa § 3 písm. t).“; Združenie domových samospráv (ZDS) je zainteresovanou verejnosťou podľa §3 písm.t zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a ZDS týmto podáva toto odvolanie a navrhuje, aby odvolací orgán v zmysle §29 ods.18 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil na nové konanie pre procesné a vecné nedostatky identifikované v texte odvolania; odvolanie má podľa §29 ods.17 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie suspenzívny (odkladný) účinok, ktorý nie je pre neuplatňovanie správneho poriadku možné vylúčiť.

Podľa §29 ods.20 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „Dotknutá verejnosť uvedená v § 3 písm. t) sa môže žalobou domáhať zrušenia záväzného stanoviska zo zisťovacieho konania vydaného podľa odseku 15, ktorým sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena sa nebude posudzovať podľa tohto zákona, a napadnúť jeho vecnú alebo procesnú zákonnosť.“. Podľa osobitnej právnej úpravy a dôvodovej správy k zákonu č.350/2024 Z.z. je napadnuté rozhodnutie zo zisťovacieho konania „vyňaté z režimu správneho poriadku, pre ktoré sa zavádza pojem určenie a bude mať formu záväzného stanoviska.“ a teda je osobitným typom administratívneho rozhodnutia, ktoré je však v zmysle správneho súdneho poriadku žalovateľným opatrením, ktoré nemá právoplatnosť, len účinnosť. Združenie domových samospráv (ZDS) je zainteresovanou verejnosťou podľa §42 Správneho súdneho poriadku a ZDS týmto prikazuje advokátovi spísať a podať správnu žalobu proti napadnutému rozhodnutiu na ochranu životného prostredia podľa §178 ods.3 Správneho súdneho poriadku a podať návrh na odkladný účinok žaloby.

ZDS je občianskou odbornou inštitúciou, ktorá zasvätila svoju činnosť dôslednej ochrane životného prostredia a jeho neustáleho zlepšovania a formou presadzovania environmentálneho práva. Snaží sa o faktické zlepšovanie životného prostredia komunikáciou a osvetou medzi všetkými, kto do neho zasahuje a pri tom presadzuje európske stratégie obnovy prirodzenej biodiverzity v súlade s vnútroštátnou implantáciou strategickými plánmi (Národná stratégia ochrany biodiverzity, Národný program znižovania emisií Slovenskej republiky, Sociálno-klimatický plán) ale zasadzuje sa aj o právnu ochranu životného prostredia účasťou v povoľovacích konaniach

(<https://opac.crzp.sk/?fn=detailBiblioForm&sid=FD287398550734C849BF16BBBA89>), kde je iniciátorom odbornej práce orgánov verejnej moci ale aj neštátnym kontrolórom vecnej a právnej správnosti rozhodnutí úradov t.j. aby úrady rozhodovali tak, že ďalší socio-ekonomický rozvoj je v symbióze s rozvojom a ochranou životného prostredia, čím sa snaží o Zelenú transformáciu Slovenska ako súčasť európskej zelenej transformácie

(https://ec.europa.eu/reform-support/what-we-do/green-transition_sk) a tak svojou súkromno-právnou iniciatívou prispieť k napĺňaniu ústavnej hodnoty environmentálne a sociálne zodpovedného hospodárstva a prispieť tak ku konkurencii schopnosti Slovenska a Európskej únie vo Svete

(<https://www.consilium.europa.eu/sk/policies/competitiveness-compass/>).

• **Zásady Integrity konania ZDS:** <https://enviroportal.org/portfolio-items/zasady-integrity-konania-zds/>

• **Environmentálne princípy činnosti ZDS:** <https://enviroportal.org/portfolio-items/environmentalne-principy-cinnosti-zds/>

Informácia: Dávame do pozornosti blog predsedu ZDS <https://dennikn.sk/autor/marcelslavik/?ref=in>, v ktorom sa vyjadruje k aktuálnym spoločenským otázkam a činnosti ZDS.

S pozdravom,

--

Združenie domových samospráv | Marcel Slávik
sídlo: Rovniankova 14 | P.O.BOX 218 | 851 02 Bratislava

+421 907 901 676

www.samospravydomov.org

www.enviroportal.org

www.climaterealityproject.com

Odosielateľ a prijímateľ

Odosielateľ

ico://sk/31820174

Prijímateľ

ico://sk/00151866_10010

Informácie o doručovaní

Dátum a čas doručenia

04.07.2025 09:32:57

Doručovaná správa

Identifikátor správy

6adff30a-9def-4503-9f2a-33dc91341b05

Kontrolný súčet

Kanonikalizácia

<http://www.w3.org/TR/2001/REC-xml-c14n-20010315>

Typ digitálneho odlačku

<http://www.w3.org/2001/04/xmldsig-more#rsa-sha256>

Digitálny odtlačok správy

tsq0M286CRJsv2CnF230TZEwU3coFx9Dm8O
Am4STEAY=

Prílohy

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

d35ef6fb-bebc-4215-9c70-839fe314aa2d

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

bf48567a-2bbe-45ff-939f-5b220a330ff7

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

1fdd20a1-efbf-4b52-a4ad-51a4784a200b

Potvrdenie o odoslaní podania

KÓPIA

Odosielateľ a prijímateľ

Odosielateľ

ico://sk/31820174

Názov odosielateľa

Združenie domových samospráv, o.z.

Identifikátor odosielateľa

31820174

Prijímateľ

ico://sk/00151866_10010

Názov prijímateľa

Okresný úrad Bratislava

Identifikátor prijímateľa

00151866

Odoslaná správa

Identifikátor správy

6adff30a-9def-4503-9f2a-33dc91341b05

Predmet správy

Všeobecná agenda

Značka odosielateľa

Značka prijímateľa

Dátum a čas prijatia

04.07.2025 09:32